

davi g. Ivan Kolenc. Novomašnika smo že sprejeli v svojo sredo in nam je po opravljenih prvih večernicah podelil prvi novomašniški blagoslov. — Zaradi bolezni g. šolskega upravitelja je na naši šoli sedaj poučevala samo ena učiteljska moč, kar daleko ni zadoščalo za vse otroke, zato je deloma trpel tudi pouk. Z novim šolskim letom se bodo razmere zboljšale, ker je k nam iz Kramerovcev premeščena g. Helena Bagar. Želimo ji, da se med našimi malčki prav dobro počuti!

Nedelica. Pri nas smo z veliko nestrpnostjo pričakovali trenutka, ko bomo začeli graditi čez Ledavo neobhodno potrebni most. Naše davne prošnje in želje so se končno uresničile in nam je banovina odobrila za zgraditev mostu 30.000 din in začeli smo z gradbenimi deli. Novi most bo zgrajen tudi čez potok »Günjo«, za katerega je določen kredit 10.000 din. Kr. banski upravi, ki za naše Prekmurje kaže precej razumevanja, se za pozornost najiskreneje zahvaljujemo!

Hotiza. Čeprav tudi pri nas vedno molimo, da nam Bog da v širni vinograd čim več delavcev, doslej naša občina še ni bila tako srečna, da bi imela novomašnika. Naše prošnje je Bog končno uslišal in nam je dal prvega novomašnika v osebi g. Balazič Matije, ki bo v nedeljo, 16. julija, prvič stopil k oltarju Gospodovemu ter bo v domači cerkvi zapel »Slava Bogu na višavah«. Ker bo to prvi naš novomašnik, bo ta dan, ko bomo slišali prvič peti domačega novomašnika, za nas velik praznik in bo z zlatimi črkami zapisan v zapiske naše občine ter bomo novomašnika zaradi tega s tem večjimi slovesnostmi sprejeli v božji hram. Pridigoval mu bo g. črensovski župnik Zdravec.

Bakovci. S prihodnjim šolskim letom bomo na naši šoli imeli nekaj novih učnih moči, kajti na prošnjo sta k nam premeščena g. Ferjan Milan iz Dobrovnika ter Kelenc Veronika iz Sr. Bistrice.

Kobilje. Naši ekspozituri, za katero smo se dolgo borili, je banska uprava odobrila za najnujnejše potrebe cerkve in župnišča podporo v znesku 10.000 din, za katero se najlepše zahvaljujemo!

Lipa. V nedeljo, 2. julija, smo pri nas imeli letno proščenje, ki se je izvršilo v najlepšem redu. Cerkevne obrede je opravil g. kaplan iz Turnišča. Ker na dan proščenja ni bila dovoljena nobena veselica, tudi ni prišlo do običajnih pretefov, ki so se navadno godili ob takih prilikah.

Indijanski poglavar v polni bojni opremi je pozdravil angleški kraljevski par ob priliki obiska v Kanadi

Knez namestnik Pavle in kneginja Olga

Naš zunanji minister dr. A. Cincar-Markovič se je razgovarjal dva dni na Bledu z bolgarskim ministrskim predsednikom Kjuscevanovom

Moscicki, predsednik Poljske

IZJAVA

G. Franc Mauko, doma iz Dornove in uslužben v Slovenjgradcu, ni istoveten z onim Franc Maukom, neznanega bivališča, ki ga išče Tiskarna sv. Cirila, ker se neupravičeno izdaja za njenega zastopnika.

Turnišče. Prejšnji teden je prišel k nam dr. Franc Törner, profesor na Madžarskem, da preživi v svojem rojstnem kraju pri dragih domačih počitnice. — Žetev, ki je ponekod bila precej žalostna, ker so miši uničile veliko pridelka, smo že deloma končali. — Na sejmišču že pojejo mlatilni stroji v veliko veselje mlatičev svojo mumljajočo pesem, zato je tam precej živahno, ker ljudje nestrpnost pričakujejo, da bodo čimprej zmlatili svoj pridelek in s tem opravili eno izmed najvažnejših del. Pridelek, kolikor ga je, je precej dober in so ljudje večinoma z njim kar zadovoljni.

Sv. Sebeščan. V nedeljo pred Alojzijevo smo imeli slovesnost prvega sv. obhajila. Bilo je nad 50 otrok, in to celo iz treh župnij, ki jih poučuje naš g. veroučitelj. Ta je malčke tudi pogostil v farnem domu.

Naši rajni

Sv. Lovrenc na Pohorju. V soboto, 1. julija, je nenadoma umrl od kapi zadet gostilničar in posestnik v Kurji vasi Jakob Osvald, p. d. Šumelj. Zdrav je odšel predpoldne od doma v občinsko pisarno, kjer je kot občinski blagajnik vestno vrtil svoje posle. Na večer se je v dražbi občinskega tajnika in tajnice podal v bližnjo gostilno, da se malo razvedri in oddahne. Nenadoma mu je postalo slabo. Vstal je od mize in odšel ven. Ker ga predolgo ni bilo nazaj, so ga šli iskati. Našli so ga nezavestnega. Poklicani zdravnik je po prihodu ugotovil smrt. Rajnik je bil zvest pristaš JRZ. Bil je mož katoliških načel. Na občini ga bodo težko pogrešali, posebno pa še Pušavčani. Svetila mu večna luč! — Žalujotim naše sožalje!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Še nam je donel po ušesih veseli glas novega zvona z dne 4. junija, ko je v jutro ob četrta na eno prvič zazvonil. Pa se je oglasil 24. junija zvečer, ko je prvič zapel mrtvaško pesem, in to tistemu, ki ga je prvi zvonil: daleč naokoli znanemu in priljubljenemu posestniku in čevljarju Pučko Jožefu, ki se je poslovil od tega sveta star 48 let. Mnogi so se spraševali, če je to resnica, da dragega Pepeka ni več med živimi. Da, resnica, bridka resnica je. Bilo je na praznik sv. Alojzija, ko se je vračal s kolesom popoldne s svojih opravkov od Sv. Jakoba. Božja volja pa je hotela, da se ni vrnil zdrav domov. Pripeljali so ga. Ko se je preneglo ognil nekemu moškemu, ki je stopil

Japonski cesar Hirohito pri paradi čet v Tokio

Pri zlati žiti, bolečinah v križu, nastoju krvotoka jeter in nezadostnem izločevanju iz želodca, nastalih zaradi zapeke, se dosežejo vedno odlični uspehi z naravno »Franz-Josefovo« grenko voče. Bolniki radi jemljejo preizkušeno »Franz-Josefovo« grenko voče in je dobro preneso tudi pri večkratni uporabi.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

izza voza, je tako nesrečno padel na glavo v občestni jarek, da ni več vstal. Na mah je ohromel, ker si je naklonil frizenico ter se mu je razlil mozeg. Takega so pripeljali zvečer domov in drugi dan v bolnišnico, kjer pa mu niso mogli prav nič pomagati. Na lastno željo in zahtevo so ga v soboto, 24. junija, pripeljali iz bolnišnice, kjer je spreviden s sv. zakramenti za umirajočo mirno v Gospodu zaspal. V nedeljo so ga hodili kropiti ljudje iz vse fare. Na zadnji poti v ponedeljek so ga nosili in spremljali tovariši-gasilci z godbo in praporom ter številna množica sorodnikov, znancev in prijateljev. Ob

odprtem grobu so se postovili od njega g. p. Vladimir, ki je v ganljivih besedah orisal njegovo življenje, ter sorodnik pokojnega, g. bogoslovec Vogrin, ki je med drugim rekel: »Odsel je od zemeljske, sicer lepe Trojice, k nebeški Trojici.« Vsi, ki smo ga poznali, bomo molili zanj, da bi užival pri troedinem Bogu plačilo za svoj trud in trpljenje. Bodi mu lahka zemljica slovenska! — Žalujemo naše sožalje!

Apaa. V starosti 79 let je na Plitvici umrla Ivana Lutvercev. Bila je dobra in verna žena. — Jetlika je pretrgala nit zemeljskega življenja 48 letnemu Slovencu Jožetu Vogrinčiču v Lutvercih. Doma je bil iz Gornje Lendave. — Na jetiki je izdihnil Slovenec Ivan Čehner mlajši iz Lešan. Dosegel je starost 37 let. — Na Telovo je šlo več fantov iz Šepovcev k Muri. Dva od njih sta se kopala in hotela preplavati reko. Pri tem pa je izgubil v mrzlih valovih 17 letni Ivan Temel. Ni ga bilo mogoče rešiti in trupla niti doslej niso nikjer našli. — Naj pečivajo v miru — žalujemo naše sožalje!

Sv. Martin pri Vurbergu. V nedeljo, 2. julija, se je pri nas vršila vesela in velopomembna slovensost, kakršne naš kraj brezdvomno še ni doživel. Tukajšnja gasilska četa, ki se lepo razvija pod vodstvom agilnega predsednika g. G. Toplak, si je v zadnjem času nabavila novo brizgalno in krasen gasilski prapor, katera sta bila na ta dan slovesno blagoslovljena. Že v soboto zvečer so dospeli v naš kraj priljubljeni »Slavkiki« iz Sv. Trojice ter so že na predvečer zaigrali par poskočnih komadov, s čemer so vabili prijatelje gasilstva od blizu in daleč. Naslednji dan zgodaj zjutraj so igrali podoknico kumicam in budnic. Ob osmih je bil sprejem gostov, nato pa zabiranje spominskih žebličkov v novi četni prapor. Nekaj minut pred deseto je krenil od gasilskega doma z godbo na čehu dolg spreved proti farni cerkvi. Ob desetih se je pričela slovesna sv. maša, ki se radi dežja ni mogla vršiti na prostem. Daroval jo je g. župnik. Po sv. maši je sledila slovesna blagoslovitev brizgalne in prapora, katerima sta kumovali kumicidomačinki gospa Marija Partljič, soproga župana, in gospa Angela Kostanjšek, soproga trgovca. Po blagoslovitvi je pozdravil župni član g. J. Kostanjšek vse navzoče.

Lutverci. Pri nas je bila lepa slovesnost. Minilo je namreč 50 let, odkar je bila postavljena kapela. Za to priliko je bila lepo obnovljena. Igrala je apaka godba pod vodstvom g. Volfa. Dež je nekako motil procesijo. G. župnik je imel primeren nagovor. Bolj nego pobožnost pri kapeli je dež nagnjal lutverškemu gostilničarju, ki je zaman postavil 50 miz na svojem vrtu.

Sv. Vid pri Ptujju. Na Vidov dan je priredila šolska mladina v dvorani Slomškovega doma izredno lepo in pomembno proslavo. G. Beleglavac Maks, šolski upravitelj, je imel posebno izrazit govor o priliki te proslave v zvezi s 550 letnico žalostne bitke na Kosovem polju. Šolska deca je imela več lepih deklamacij, nato je pod njegovim vodstvom v zboru zapela nekaj prav lepih pesmic. Pod vodstvom g. učitelja Kečvar Antona je deca vprizorila prav lepo igrico »Naš Vidov dan« in »Slove«, poslednje na čast g. učiteljici Pernat Ivanke, ki stopa sedaj v zaslužni pokoj po nad 20 letnem izredno uspešnem delovanju na šoli. G. šolski upravitelj se ji je v prav lepem govoru zahvalil za njeno tovarštvo in za njeno zvesto in uspešno delovanje na šoli v imenu učiteljskega zbora in šolske mladine. Nato je deca zapela njej na čast pesmico »Ob slovesu«. Govor je imel tudi g. župan Vinko Anton in ob tej priliki ji je v imenu krajevnega šolskega odbora v priznanje za njene izredne zasluge za šolo in narod izročil krasno častno diplomu. Po teh ganljivih prizorih je v polni dvorani malokatero oko ostalo suho. Bog naj jo živi še mnogo let!

Ormož. Skupno združenje obrtnikov v Ormožu obvešča vse člane, da se občni zbor, kateri je bil sklican na dan 16. julija, ne vrši zaradi pritožb in se prestavi za nedoločen čas.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Kakor smo že objavili, je dal g. Vekoslav Bratina, trgovec z raznim stavbenim blagom, sezidati v spomin kapelico lurske votline, ker pa do 18. maja delo ni bilo dogotovljeno, zato se blagoslovitev takrat ni mogla izvršiti. Blagoslovitev te prekrasne kapelice se bo izvršila v nedeljo, 16. julija ob pol treh popoldne. Procesije, ki bo šla od farne cerkve proti votlini, se udeležijo Marijina družba in vrtec kakor tudi ostalo občinstvo.

Prožki-Vrba. Gasilska četa si je po enoletnem obstoju, da bi mogla vršiti svojo veliko nalogo in poklic, nabavila novo motorno brizgalno, ki bo blagoslovljena v nedeljo, 16. julija, popoldne na prostoru g. Mastnaka v Prožinski vasi. Spored: na predvečer bo kresovanje nad vasjo. V nedeljo ob 8.30 zbiranje članstva na veseljem

Društvene vesti

Črešnjavec pri Slov. Bistlici. Velika javna tombola, katere priredi tukajšnje Prosvetno društvo, se vrši v nedeljo, 16. julija, ob treh popoldne pred Slomškovekim domom. Za 2 din dobiš lahko celega jurja (1000 din), možko ali žensko kolo, vrečo moke, pitanega prašiča, fino žepno ure, kanto bučnega olja, mizo s stolom in še več sto lepih in praktičnih dobitev. Čisti dobiček je namenjen za dograditev »Slomškovega doma«. Po tomboli bomo vsakemu po želji postregli z dobro kapljico. Vsa sosednja društva in prijatelje prosimo, da nas posetijo v obilnem številu. Na veselo svidenje!

Bele voše. Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda je naš odslek zakuril mogočen kres pri romarski cerkvi sv. Križa. Topiči so pokali, pesmi so odmevale v noč in naznanjale kresovom daleč na okrog, da je tudi v Belih vodah šantovski odslek, čeprav še mlad, ki se zbira vsak teden k sestankem in hoče stopiti v vrsto neustrašenih borcev za sveto stvar. Fantje, le s korajžjo! — Tudi naših deklet ne smemo pozabiti. Saj imajo svoj dekliški krožek in se zbirajo vsakih 14 dni k sestankom. Nič nočemo zaostati za drugimi! Kmalu bomo imeli prireditev; kakšno, bomo še objavili. Bog šiti!

Dopisi

St. Danijel nad Prevaljami. V obmejnem sončnem St. Danijelu so lansko jesen zapele lopate in krampi. Okrajni kmetijski odbor v Dravogradu si je na pobudo kmetijske organizacije v šent Danijelu nadel nalogo, da zgradi sadno in gozdno višinsko drevesnico. Drevesnica leži nad cerkvi g. Danijela in meri 10.525 m², od tega je sadne 9525 kvaadr. metrov, gozdne pa 1000 kv. metrov. Vsako leto se lahko posadi 3600 divjakov, približno 1000 orehov in kostanjev ter še veliko število gozdnih sadik macesna in bora. Je to najvišja višinska sadna drevesnica v Sloveniji, saj leži 715 m nad morjem. Drevesnica ima svoj lasten vodovod. Zato vabimo na to otvoritev sadne drevesnice, ki bo v nedeljo, 16. julija, s sledečim sporedom: v soboto, 15. julija, bo ob 17 sprejem pokrovitelja g. bana dr. Marka Natlačena. O 21 kresovanje po vseh okoliških hribih. V nedeljo, 16. julija, bo ob 7 sv. maša pri kapelici na prostem z ljudskim petjem. Ob 10 blagoslovitev drevesnice, ob 10.30 govori, nato otvoritev drevesnice. Popoldne ob 15.30 se predvaja znana koroška igra »Miklova Zala«, izvaja jo Prosvetno društvo v St. Danijelu. Po igri bo kmečke veselje in prosta zabava. Vmes bodo predvajani razni prizori iz koroškega kmečkega življenja, kakor nastop harmonikarjev, pevcev itd. Ves dan med prireditvijo bo srečelov in bo nad 500 bogatih dobitev razdeljenih med srečnike. Glavni dobitki so: kolo, vreča moke, 100 kg umetnega gnoja, prašič, ovca, leto dni zastonj »Slov, gospodarja« in še mnogo drugih lepih dobitev. V primeru slabega vremena ta dan, bo vsa prireditev v nedeljo, 30. julija.

Apaa. Ob priliki poletnega dela ni mogoče pogosteje poročati o tukajšnjih dogodkih. Zato

se jih je pa sedaj tem več nabralo. S tukajšnje pošte je bil preslanjen na pošto v Trebnje na Dolenjskem pismonoša Leopold Springer. Bil je zaveden Slovenec, kakršnih pri nas ni mogoče mnogo najti. Bil je priljubljen radi svoje odkritosti in neustrašenega nastopa. Fantje so se zelo radi zbirali okrog njega, saj jim je radi njegove družabnosti bilo prav prijetno v njegovi družbi. Želimo mu, da bi se med svojimi Dolenjci prav prijetno počutil! Na njegovo mesto je prišel Javornik, doma iz Prekorja pri Celju. — Tretjo nedeljo v juniju je vodstvo dekliške šole priredilo proslavo materinskega in Vidovega dne. Radi deževnega vremena se proslava ni mogla vršiti na prostem. Vršila se je v deški šoli. Godba iz Veržeja je spremljala telovadne točke, ki so bile obenem s pevskimi točkami in igro zelo dovršeno podane. — Deška šola je proslavila Vidov dan z ljubljenim petjem, deklamacijami in lepo igro. — Oba višja razreda deške šole sta šla pod vodstvom učiteljice na izlet v Ljubljano. Izletniki se s hvalečnostjo spominjajo gospe podbanove, ki je oskrbeala, da so bili prijazno sprejeti, z vsemi preskrbljeni in naposled še obdarovani. Ogledali so si velesajem in se vozili v letalu. Nižji razredi so si ogledali Maribor in Falo. — Nekateri starši se čudijo, zakaj so bili njihovi otroci vpisani v slovenski razred. Mi se pa čudimo, kako je mogoče, da ti starši tedaj, ko so stopali v zakon, niso vedeli, da se po enem izmed njih pretaka pristna slovenska kri. — Lepo število letoviščarjev iz Nemčije se je nastanilo v Apaaah. Ugaja jim pri nas, ker morejo dobiti vse, kar si njihov želodec počeli, in povrh še zelo poceni.

prostoru, nato skupen odhod z godbe k Sv. Lovrencu, kjer bo ob 10 sv. maša. Ob 14 bo sprejem botrov nove motorke, zastopstva župe in zastopnikov oblastev. Ob 15 slovesna blagoslovitev motorne brigadne. Na pomoč!

Sv. Frančišek Ksaverij. Gasilska četa v Radmirju obhaja 16. julija proslavo 40 letnice obstoja. V ta namen bo ob 10 slovesna sv. opravila za vse rajne tovariše gasilce, popoldne pa se vrši velika vrtna veselica z bogatim sporedom. Sprejem došlih tovariških društev ob pol treh pri Verhovem križu. Vsi prijatelji gasilstva iskreno vabljeni! Na pomoč!

Sv. Frančišek Ksaverij. V nedeljo se je vršila pri nas izredna slovesnost zlate poroke, katero sta obhajala zakonca Ivan in Marija Stiglic, p. d. Skoka. Bila je to prva slovesnost te vrste v naši župniji, kar pomenijo ljudje. Obred zlate poroke je izvršil njihov nečak, g. Stiglic Franc, sedaj župnik v p., sv. mašo pa je služil domači g. župnik Ivan Vegrinec. Jubilant se je rodil leta 1863 v daleč okoli dobro poznani Šetejevi rodbini. Ko mu je bilo 26 let, se je poročil z 19 letno ugledno posestnikova hčerko Marijo, ki je podedovala po svojih starših precej obširno Skokovo posestvo. V zakonu se jima je rodilo 14 otrok, od katerih so umrli štirje, deset jih pa živi in so vsi preskrbljeni in vzgojeni v strogo katoliškem duhu. Drugače tudi biti ne more, saj je mati zglehna tretjerednica in Bog sam le ve, koliko je ona v svojem 50 letnem zakonskem življenju preklečala in premolila za svoje otroke, zato pa tudi božji blagoslov pri vzgoji ni izostal. Jubilant je bil dolgo obč. odbornik, soustanovitelj gasilcev v Radmirju, kateri ravno leto obhaja 40 letnico obstoja. Za zasluge ga je četa imenovala za svojega častnega člana, župa pa za svojega starosta. Zato ga je k zlati poroki spremila poleg dolge vrste svatov tudi gasilska četa z zastavo. Na predvečer mu je pevski zbor zapel par lepih pesmi. Pozabiti tudi ne smemo, da je v jubilatovo hišo prihajalo vedno le katoliško časopisje, »Slov. gospodar« že nad petdeset let. — Skokov ata in mama! Želimo vama, da dečakata tudi še demantno poroko! Ljubi Bog naj vaju ohrani čila in zdrava do najskrajnejših mej človeškega življenja! Bog z vama!

Prodaja jabolčnika

Mnogi si niso na jasnem, kako je s trošarino (obdavčenjem) pri prodaji jabolčnika. Finančna kontrola glede tega pojasnjuje sledeče:

Jabolčnik je prost trošarine pri prodaji na drobno ali na debelo. Nekateri občine pa imajo pravico, da pobirajo trošarino tudi pri prodaji jabolčnika, kar je razvidno iz občinskega proračuna, izve se pa vedno na pristojni občini, kdor ni poučen, a želi pojasniti. Občina pobira v tem primeru trošarino od kupeca. Gostilničarji pa morajo pri prodaji jabolčnika na drobno plačati prometni davek. Kmetovalci so pa pri prodaji jabolčnika na drobno prosti tudi prometnega davka, kot smo že pisali v »Slov. gospodarju« z dne 28. junija 1939.

Kmetje, ki jabolčnik pridelujejo, so torej prosti vseh davkov, doklad in trošarin na jabolčnik, bodisi da ga prodajajo na drobno ali pa skupno. Edino, če občina pobira trošarino na jabolčnik, bodo pri prodaji na drobno plačali občinsko trošarino v višini, kakor jo pač predpiše pristojna občina, raje kot bi pa od vsakega kupca zahtevali potrdilo, da bo občinsko trošarino na jabolčnik plačal. Pri skupni, večji prodaji jabolčnika pa tudi morebitno občinsko trošarino na jabolčnik plača kupec.

Poslednje vesti

Žalski gospod župnik in duhovni svetnik zlatomašnik

G. Anton Veternik, župnik in duhovni svetnik v Žalcu, je obhajal 11. julija zlatomašni jubilej v starosti 75 let, povsem čil ter zdrav, da se kot zlati jubilar čita brez ocal. Rodil se je 2. januarja 1865 v Lekovcu pri Celju. Po izobno končani gimnaziji v Celju in Mariboru ter bogoslovju v Mariboru je bil posvečen pred 50 leti in je primical pri sv. Jožefu nad Celjem. Kaplan je bil v Trbovljah ter v Braslovčah, odkoder je prišel za župnika na Dol pri Hrastniku. Na Dolu je deloval 14 let in je zgradil krásno župno cerkev. Na zahtevo zdravnika in na željo škofa dr. Natopnika se je preselil iz Dola v Zalec, kjer je 2 vso vzemo na delu celih 25 let. Jubilar se je veselil povsod največje priljubljenosti pri vernikih. Visoko ga spoštujejo njegovi duhovni tovariši, ker jim je zapustil kot neumorni cerkveni pisatelj obširno in res zlato knjigo »Razlaga katekizma«. Ima pripravljeno ogromno delo — pridige, izdelane po katekizmu za celo cerkveno leto. — Za 25 letno delovanje so se farani priljubljenemu zlatomašniku na predvečer izrednega jubileja vsaj nekoliko oddolžili z baklado in godbo. Številni sprevedi je krenil proti cerkvi in se je ustavil pred župniščem. Jubilar sta nagovorila žalski g. župan Vizovišek in g. kaplan Jurij Guzej. Združeni domači in petrovski pevci so mu zapeli par ljudskih pesmic. Za nepričakovano počastitev se je g. jubilar prisrčno zahvalil. G. zlatomašniku iskreno častita »Slov. gospodar« kot enemu najbolj delavnih in zaslužnih duhovnikov z iskreno željo, naj ga ohrani ljubi Bog še pri moči do bisernega jubileja!

Domače novice

V nedeljo, 16. julija, se obhaja v baziliki Materje Milosti v Mariboru slovesnost nove sv. maše. Opravil jo bo g. novomašnik Mihael Grešak od Sv. Jederti nad Laškim. Kot sin rudarja v Hudi jami nad Laškim je študiral na mariborski klasični gimnaziji in bil vseh osem let gojenec dijaškega semenišča. Bil je vseskozi vzoren dijak in odličnjak ter se s tem izkazal hvaležnega svojim dobrotnikom, ki so ga podpirali in vzdrževali. Ko je bil v šesti gimnaziji, mu je umrla mati in poleg njega zapustila še šestero mlajših otrok. Pri primiciji bo pridigoval g. Franc Hrustelj, ravnatelj Tiskarne sv. Cirila. Cerkveno slavnost bo še povečalo pevsko društvo »Maribore« pod vodstvom g. ravnatelja Gašpariča in ob spremeljavi na orglah g. prof. Zafošnika ter sodelovanju civilnega in vojaškega orkestra. Slovesen vhod novomašnika v cerkev bo točno ob 9.15 s kratkim nagovorom pred glavnim vhom. Ker je g. novomašnik v resnici siromašen in mu skromno slavlje priredijo njegovi dosežanjli dobrotniki, se verniki vjudno naprošajo, da po možnosti kaj darujejo v ta namen. Za spomin prejmejo podobice.

Srebrni mašniški jubilej. V kapucinskem samostanu v Celju so obhajali slovesno srebrni mašniški jubilej g. o. Mavricija Teraša. Slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi. Slavnostni pridigar je bil g. duhovni svetnik Doberšek iz Selnice, rojstne župnije jubilarove. Pred cerkvijo so pozdravili srebrnomašnika predstojništvo III. reda, križarji in Klarice s poklonitvijo šopkov. Pred cerkvijo je bil slavolik, cerkev pa je bila lepo okrašena in razsvetljena. Gospodu jubilaru naše častitke!

Pri padcu z drevesa si je zlomila obe nogi. Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je padla z drevesa in si je zlomila obe nogi 30 letna mala posestnica Ana Murko.

Kajnovi dejanje radi zmerjanja in sovraštva. V Sp. Ravnem pri Zetalah je Jurij Zakeljšek tako obdelal s kolom Janeza Kolarja, da je ta radi poškodb drugi dan umrl. Do Kajnovega dejanja je došlo radi zmerjanja in iz sovraštva radi borih 45 din, katere je dolgoval Zakeljšek Kolarju na zapitku.

Nova pletilnica in trgovina v Mariboru na Koroški cesti 26. Znani lastnik vinogradnega posestva in izletniške gostilne »Grič« v Rošpoju pod Sv. Urbanom g. Andrej Oset in gospa Antonija Pongračič iz Celja sta ustanovila in otvorila v Mariboru na Koroški cesti 26 (v hiši, kjer se nahaja cestni odber) mehanično-strojno pletilnico in trgovino pletenin, perila, blaga za perilo, ženske obleke itd. Novemu podjetju želimo najlepših uspehov in opozarjamo na oglaš v današnji številki »Slov. gospodarja«.

Iz naših društev

Sv. Vid pri Ptaju. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita v nedeljo, 23. julija, mladinski dan s celodnevno sporedom.

Viničarski vestnik

Viničarsko-delavski tabor v Kapeli. V nedeljo, 30. julija, prirejamo obmejni viničarji in delavci, združeni v ZZD, svoj tabor v Kapeli (Slatina Radenci), ki je predvsem važen za gornjeradgorski okraj in omejne Slovenske gorice. Spored: ob 9 sv. maša s cerkvenim govorom. Po sv. maši pri cerkvi tabor. Govorijo: g. minister Franc Snaj ter zastopniki delavskih organizacij in ustanov iz Ljubljane, Maribora in Ljutomeru. Popoldne prijateljska zabava z bogatim srečolovom do odhoda vlaka.

Hlapec in dekla se sprejmeta v župnišče. Naslov v upravi. 1145

Potrebujem viničarja, izkušenega tudi pri novih nasadih, s tremi delovnimi močmi. Orsich, Gruškovec št. 43, p. Sv. Andraž-Leskovec, Haloze. 1148

Iščem 14—15 letno revno deklico za pastirico. Plačilo po dogovoru. Gajzar Matjaš, Nova vas 5, Ptuj. 1149

Pekovskega vajenca, pridnega, močnega in poštenega, starega 15—16 let, sprejme pekarna Ledinec, Maribor, Radvanjska 43. 1142

Hlapec za govejo živino sprejme takoj posestvo Presekdvor, Bresternica pri Mariboru. 1143

Prodam lepo majhno posestvo. Cefnik, Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 1141

Jabljus — Jabolčnik, snov, iz katere napravite izvrsten jabolčnik ali hruškovec, tudi ako nič nimate pravega sadjevca. S poštno stane 50 litrov 39.50, 75 litrov 53.—, 100 litrov 69.—, 150 litrov 98.— din. Za uspeh jamčimo. Stotine pohvalnih pisem. Glavno zastopstvo: Franc Renier, Podčetrtek. 1144

Pri »Starinarju«, Zidanšek, Maribor, Koroška 6, se prodajajo ostanki iz raznih tovarn; predpasniki, oblečke, moške in fantovske obleke, hlače, srajce, čevlji, kovani, od 70 din, dve postelji, odeje, rjuhe, blazine, tuhne, inlet, železna zložljiva postelja, stoli, miza, kuhinjska omara. 1147

Vabilo k XXXI. rednemu občnemu zboru Hranilnice in posojilnice v Petrovčah, ki se vrši v nedeljo, dne 16. julija 1939, ob 5. uri popoldne v pisarni zadruge. Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka za leta 1938. 4. Prejemba pravil. 5. Slučajnosti. Načelstvo. 1146

Zahvala.

O prebridki in prerani izgubi vsled kratke in muke polne bolezni moje soproge, gospe

MARIJE PLOJ,

posestnica in soproga finančnega starejšine Antona Ploj v Ljutomeru,

se čutim dolžnega, da se vsem in vsakemu zahvalim, kateri so nas tolažili v bolezni, njo hodili kropiti in ji darovali krásne vence in cvetje, njo spremlili v častnem številu od blizu in daleč na njeni zadnji poti, izrazili meni in mojim sočutje na kateri koli način. — Posebno se zahvaljujem č. g. župniku Ostržu za častno spremstvo in tolažilne besede pri odprtem grobu, zlasti g. kaplanu za obiske v bolezni, vsem spoštovanim pevcem za lepe žalostinke, gasilnemu društvu in višjemu poverjeniku iz Ger. Radgone g. Davorinu Golobu, vsem stanovskim tovarišem in njihovim soprogam ter vsem drugim prijateljem in znancem, ki so rajnico spremlili na njeni zadnji poti k večnemu počitku. — Vsem in vsakemu za vse: najlepša zahvala!

Ljutomer-Radoslavci, dne 6. julija 1939.

Zaljujoči soproga in otroka.

prostoru, nato skupen odhod z godbe k Sv. Lovrencu, kjer bo ob 10 sv. maša. Ob 14 bo sprejem botrov nove motorke, zastopstva župe in zastopnikov oblastev. Ob 15 slovesna blagoslovitev motorne brizgaine. Na pomoč!

Sv. Frančišek Ksaverij. Gasilska četa v Radmirju obhaja 16. julija proslavo 40 letnice obstoja. V ta namen bo ob 10 slovesna sv. opravila za vse rajne tovariše gasilce, popoldne pa se vrši velika vrtna veselica z bogatim sporedom. Sprejem došlih tovariških društev ob pol treh pri Verhovem križu. Vsi prijatelji gasilstva iskreno vabljeni! Na pomoč!

Sv. Frančišek Ksaverij. V nedeljo se je vršila pri nas izredna slovesnost zlate poroke, katero sta obhajala zakonca Ivan in Marija Stiglic, p. d. Skoka. Bila je to prva slovesnost te vrste v naši župniji, kar pomenijo ljudje. Obred zlate poroke je izvršil njihov nečak, g. Stiglic Franc, sedaj župnik v p., sv. mašo pa je služil domači g. župnik Ivan Vegrinec. Jubilant se je rodil leta 1863 v daleč okoli dobro poznani Šetejevi rodbini. Ko mu je bilo 26 let, se je poročil z 19 letno ugledno posestnikova hčerko Marijo, ki je podedovala po svojih starših precej obširno Skokovo posestvo. V zakonu se jima je rodilo 14 otrok, od katerih so umrli štirje, deset jih pa živi in so vsi preskrbljeni in vzgojeni v strogo katoliškem duhu. Drugače tudi biti ne more, saj je mati zglehna tretjerednica in Bog sam le ve, koliko je ona v svojem 50 letnem zakonskem življenju preklečala in premolila za svoje otroke, zato pa tudi božji blagoslov pri vzgoji ni izostal. Jubilant je bil dolgo obč. odbornik, soustanovitelj gasilcev v Radmirju, kateri ravno leto obhaja 40 letnico obstoja. Za zasluge ga je četa imenovala za svojega častnega člana, župa pa za svojega starosta. Zato ga je k zlati poroki spremila poleg dolge vrste svatov tudi gasilska četa z zastavo. Na predvečer mu je pevski zbor zapel par lepih pesmi. Pozabiti tudi ne smemo, da je v jubilatovo hišo prihajalo vedno le katoliško časopisje, »Slov. gospodar« že nad petdeset let. — Skokov ata in mama! Želimo vama, da dečakata tudi še demantno poroko! Ljubi Bog naj vaju ohrani čila in zdrava do najskrajnejših mej človeškega življenja! Bog z vama!

Prodaja jabolčnika

Mnogi si niso na jasnem, kako je s trošarino (obdavčenjem) pri prodaji jabolčnika. Finančna kontrola glede tega pojasnjuje sledeče:

Jabolčnik je prost trošarine pri prodaji na drobno ali na debelo. Nekateri občine pa imajo pravico, da pobirajo trošarino tudi pri prodaji jabolčnika, kar je razvidno iz občinskega proračuna, izve se pa vedno na pristojni občini, kdor ni poučen, a želi pojasniti. Občina pobira v tem primeru trošarino od kupeca. Gostilničarji pa morajo pri prodaji jabolčnika na drobno plačati prometni davek. Kmetovalci so pa pri prodaji jabolčnika na drobno prosti tudi prometnega davka, kot smo že pisali v »Slov. gospodarju« z dne 28. junija 1939.

Kmetje, ki jabolčnik pridelujejo, so torej prosti vseh davkov, doklad in trošarin na jabolčnik, bodisi da ga prodajajo na drobno ali pa skupno. Edino, če občina pobira trošarino na jabolčnik, bodo pri prodaji na drobno plačali občinsko trošarino v višini, kakor jo pač predpiše pristojna občina, raje kot bi pa od vsakega kupca zahtevali potrdilo, da bo občinsko trošarino na jabolčnik plačal. Pri skupni, večji prodaji jabolčnika pa tudi morebitno občinsko trošarino na jabolčnik plača kupec.

Poslednje vesti

Žalski gospod župnik in duhovni svetnik zlatomašnik

G. Anton Veternik, župnik in duhovni svetnik v Žalcu, je obhajal 11. julija zlatomašni jubilej v starosti 75 let, povsem čil ter zdrav, da se kot zlati jubilar čita brez ocal. Rodil se je 2. januarja 1865 v Lekovcu pri Celju. Po izobno končani gimnaziji v Celju in Mariboru ter bogoslovju v Mariboru je bil posvečen pred 50 leti in je primical pri sv. Jožefu nad Celjem. Kaplan je bil v Trbovljah ter v Braslovcah, odkoder je prišel za župnika na Dol pri Hrastniku. Na Dolu je deloval 14 let in je zgradil krásno župno cerkev. Na zahtevo zdravnik in na željo škofa dr. Natopnika se je preselil iz Dola v Zalec, kjer je z vso vnemo na delu celih 25 let. Jubilar se je veselil povsod največje priljubljenosti pri vernikih. Visoko ga spoštujejo njegovi duhovni tovariši, ker jim je zapustil kot neumorni cerkveni pisatelj obširno in res zlato knjigo »Razlaga katekizma«. Ima pripravljeno ogromno delo — pridige, izdelane po katekizmu za celo cerkveno leto. — Za 25 letno delovanje so se farani priljubljenemu zlatomašniku na predvečer izrednega jubileja vsaj nekoliko oddolžili z baklado in godbo. Stevilni sprevedi je krenil proti cerkvi in se je ustavil pred župniščem. Jubilar sta nagovorila žalski g. župan Vizovišek in g. kaplan Jurij Guzej. Združeni domači in petrovski pevci so mu zapeli par ljudskih pesmic. Za nepričakovano počastitev se je g. jubilar prisrčno zahvalil. G. zlatomašniku iskreno častita »Slov. gospodar« kot enemu najbolj delavnih in zaslužnih duhovnikov z iskreno željo, naj ga ohrani ljubi Bog še pri moči do bisernega jubileja!

Domače novice

V nedeljo, 16. julija, se obhaja v baziliki Materje Milosti v Mariboru slovesnost nove sv. maše. Opravil jo bo g. novomašnik Mihael Grešak od Sv. Jederti nad Laškim. Kot sin rudarja v Hudi jami nad Laškim je študiral na mariborski klasični gimnaziji in bil vseh osem let gojenec dijaškega semenišča. Bil je vseskozi vzoren dijak in odličnjak ter se s tem izkazal hvaležnega svojim dobrotnikom, ki so ga podpirali in vzdrževali. Ko je bil v šesti gimnaziji, mu je umrla mati in poleg njega zapustila še šestero mlajših otrok. Pri primiciji bo pridigoval g. Franc Hrustelj, ravnatelj Tiskarne sv. Cirila. Cerkevno slavnost bo še povečalo pevsko društvo »Maribore« pod vodstvom g. ravnatelja Gašpariča in ob spremeljavi na orglah g. prof. Zafošnika ter sodelovanju civilnega in vojaškega orkestra. Slovesen vhod novomašnika v cerkev bo točno ob 9.15 s kratkim nagovorom pred glavnim vhom. Ker je g. novomašnik v resnici siromašen in mu skromno slavlje priredijo njegovi dosežanjli dobrotniki, se verniki vjudno naprošajo, da po možnosti kaj darujejo v ta namen. Za spomin prejmejo podobice.

Srebrni mašniški jubilej. V kapucinskem samostanu v Celju so obhajali slovesno srebrni mašniški jubilej g. o. Mavricija Teraša. Slovesnosti se je udeležilo veliko ljudi. Slavnostni pridigar je bil g. duhovni svetnik Doberšek iz Selnice, rojstne župnije jubilarove. Pred cerkvijo so pozdravili srebrnomašnika predstojništvo III. reda, križarji in Klarice s poklonitvijo šopkov. Pred cerkvijo je bil slavalok, cerkev pa je bila lepo okrašena in razsvetljena. Gospodu jubilaru naše častitke!

Pri padcu z drevesa si je zlomila obe nogi. Pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah je padla z drevesa in si je zlomila obe nogi 30 letna mala posestnica Ana Murko.

Kajnovi dejanje radi zmerjanja in sovraštva. V Sp. Ravnem pri Zetalah je Jurij Zakeljšek tako obdelal s kolom Janeza Kolarja, da je ta radi poškodb drugi dan umrl. Do Kajnovega dejanja je došlo radi zmerjanja in iz sovraštva radi borih 45 din, katere je dolgoval Zakeljšek Kolarju na zapitku.

Nova pletilnica in trgovina v Mariboru na Koroški cesti 26. Znani lastnik vinogradnega posestva in izletniške gostilne »Grič« v Rošpoju pod Sv. Urbanom g. Andrej Oset in gospa Antonija Pongračič iz Celja sta ustanovila in otvorila v Mariboru na Koroški cesti 26 (v hiši, kjer se nahaja cestni odber) mehanično-strojno pletilnico in trgovino pletenin, perila, blaga za perilo, ženske obleke itd. Novemu podjetju želimo najlepših uspehov in opozarjamo na oglaš v današnji številki »Slov. gospodarja«.

Iz naših društev

Sv. Vid pri Ptaju. Fantovski odsek in Dekliški krožek priredita v nedeljo, 23. julija, mladinski dan s celodnevним sporedom.

Viničarski vestnik

Viničarsko-delavski tabor v Kapeli. V nedeljo, 30. julija, prirejamo obmejni viničarji in delavci, združeni v ZZD, svoj tabor v Kapeli (Slatina Radenci), ki je predvsem važen za gornjeradgorski okraj in omejne Slovenske gorice. Spored: ob 9 sv. maša s cerkvenim govorom. Po sv. maši pri cerkvi tabor. Govorijo: g. minister Franc Snaj ter zastopniki delavskih organizacij in ustanov iz Ljubljane, Maribora in Ljutomeru. Popoldne prijateljska zabava z bogatim srečolovom do odhoda vlaka.

Hlapec in dekla se sprejmeta v župnišče. Naslov v upravi. 1145

Potrebujem viničarja, izkušenega tudi pri novih nasadih, s tremi delovnimi močmi. Orsich, Gruškovec št. 43, p. Sv. Andraž-Leskovec, Haloze. 1148

Iščem 14—15 letno revno deklico za pastirico. Plačilo po dogovoru. Gajzar Matjaš, Nova vas 5, Ptuj. 1149

Pekovskega vajenca, pridnega, močnega in poštenega, starega 15—16 let, sprejme pekarna Ledinec, Maribor, Radvanjska 43. 1142

Hlapec za govejo živino sprejme takoj posestvo Presekdvor, Bresternica pri Mariboru. 1143

Prodam lepo majhno posestvo. Cefnik, Zimica, Sv. Barbara pri Mariboru. 1141

Jabljus — Jabolčnik, snov, iz katere napravite izvrsten jabolčnik ali hruškovec, tudi ako nič nimate pravega sadjevca. S poštno stane 50 litrov 39.50, 75 litrov 53.—, 100 litrov 69.—, 150 litrov 98.— din. Za uspeh jamčimo. Stotine pohvalnih pisem. Glavno zastopstvo: Franc Renier, Podčetrtek. 1144

Pri »Starinarju«, Zidanšek, Maribor, Koroška 6, se prodajajo ostanki iz raznih tovarn; predpasniki, oblečke, moške in fantovske obleke, hlače, srajce, čevlji, kovani, od 70 din, dve postelji, odeje, rjuhe, blazine, tuhne, inlet, železna zložljiva postelja, stoli, miza, kuhinjska omara. 1147

Vabilo k XXXI. rednemu občnemu zboru Hranilnice in posojilnice v Petrovcah, ki se vrši v nedeljo, dne 16. julija 1939, ob 5. uri popoldne v pisarni zadruge. Dnevni red: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Poročilo načelstva in nadzorstva. 3. Odobrenje računskega zaključka za leta 1938. 4. Prejemba pravil. 5. Slučajnosti. Načelstvo. 1146

Zahvala.

O prebridki in prerani izgubi vsled kratke in muke polne bolezni moje soproge, gospe

MARIJE PLOJ,

posestnica in soproga finančnega starejšine Antona Ploj v Ljutomeru,

se čutim dolžnega, da se vsem in vsakemu zahvalim, kateri so nas tolažili v bolezni, njo hodili kropiti in ji darovali krásne vence in cvetje, njo spremlili v častnem številu od blizu in daleč na njeni zadnji poti, izrazili meni in mojim sočutje na kateri koli način. — Posebno se zahvaljujem č. g. župniku Ostržu za častno spremstvo in tolažilne besede pri odprtem grobu, zlasti g. kaplanu za obiske v bolezni, vsem spoštovanim pevcem za lepe žalostinke, gasilnemu društvu in višjemu poverjeniku iz Ger. Radgone g. Davorinu Golobu, vsem stanovskim tovarišem in njihovim soprogam ter vsem drugim prijateljem in znancem, ki so rajnico spremlili na njeni zadnji poti k večnemu počitku. — Vsem in vsakemu za vse: najlepša zahvala!

Ljutomer-Radoslavci, dne 6. julija 1939.

Zaljujoči soproga in otroka.

Avgust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

Ko je shodil in še kako leto pozneje, odkar pomlje, je doživel vsak dan šibo in lakoto, kokoši in mačke so mu jemale še tisto skorjico, kar mu je je stara vrgla za denar, ki ga je gospoda za njegovo rejo plačevala.

Bil je top, nesrečnik, še prekrižati se ni znal.

»Prekleti pankrt!« to je bilo vse, kar je dan na dan čul od stare, a druge krščanske duše ni nikoli videl, ker ga je baba, ko je šla zjutraj na dnino, zaprla in je ves dan prečepel v mraku.

Prekleti pankrt!

O, ko bi le bil vsaj pankrt! Nekoč se je baba napila in ga je pijana natepla. Kri se mu je stiskala v srcu. Bolelo ga je. Ko bi bil kaj zakrivil! Toda čepel je mirno, prestrašeno v kotu in spet ga je tepla.

Zavrelo je tudi v njem in ko je baba šla zjutraj na delo, je deček razbil okno in skočil v svet.

Kratka je bila ta svoboda! Spet so ga ujeli in odpeljali v mestno hišo.

Niso ga vrnilo babi, škoda denarja za takega pankrta, naj ostane v mestni hiši, naj pomiva in pometa za tisti borni grižljaj, ki ostane onim v arestu.

Tu je ostal leto dni, dve leti, več let. Dvorišče mestne hiše je bilo njegov svet, družba njegova pa je bil ta izvržek človeštva, ki ga je narobičnost, ki ga je greh zbral v to dvorišče, iz katerega deček ni smel nikamor. Poslušal je kletvice izgubljenec, poslušal hripavi smeh razbojnikov, gledal je zabuhla lica goljufov in tisti nesramni obraz razuzdanih žensk, ki ti priča, da ima zverina več sramu kakor človek, a vsa ta grdoba je gledala razcapanega dečka oholo, preko ramena, ves ta gnoj ga je utegnil s pestje potisniti, mu zabrusiti skozi peklenski posmeh: Pankrt!

O, ko bi bil videl vsaj en dobroten obraz, ko bi bil ujel vsaj v enega očesa kotičku iskrico prijaznosti, ko bi bil zagledal vsaj eno solzo, ki je pritekla iz srca — pa niti tega ne.

Prišla je pomlad, njemu ni zazelenela, prišlo je poletje, toda poletno sonce ga je neusmiljeno žgalo in še jasneje kazalo vso to bedo in ves ta kup nesreče, zima pa ga je nagnala v mračni, zadohli zrak zapora, da se je skrivil pred mrazom, v oni hrupni direndaj zločincev, ki se je vsak dan menjal in menjajoč se prinašal pred oči nove hudobnosti.

Da, kadar je bil čas za obed, kadar je smel z leseno skledico po ta revni obrok, ki se je »kosilo« imenoval in je bil jedva toliko vreden, da deček ni od glada poginil, še tedaj mu je zaklical ječar: »Pankrt, kje si?« Niti tistega imena, ki so mu ga sami tjavdan obesili, mu niso hoteli privoščiti.

Srce mu je otrdelo, živci so mu otopeli. Kadar se je kak hudodelec zvijal pod palicami pravice, če je stokal, da se je vsakomur duša tresla, je Luka sedel in gledal, ni pri tem ničesar čutil, ne straha ne usmiljenja.

Zakaj ga gospodje niso dali v šolo? — Škoda se jim je zdelo denarja.

Zakaj ga niso dali kakemu mojstru v uk? — Bržkone so pozabili nanj. Ljudje so ga tolikokrat videli in bili bi nanj čisto pozabili, ko bi nekoč ne bil udaril kastelanovega psa. Kastelan mu je hotel pokazati in se je zadržal:

»Čakaj, pankrt! Dali te bomo v šolo, kjer boš dobil vsak dan pet in dvajset mastnih.«

Šel je naravnost k beležniku in mu dejal:

»Cesar hoče od nas soldatov, polovili smo že dovolj potepuhov, toda na domačo neko revo, na capinastega Luka smo čisto pozabili, spectabilis. Kako bi bilo, da ga spravimo pod puško? Mar ga bomo do smrti zastonj redili?«

Beležnik je pohvalil to pametno misel kastelanovo, ko pa so Luka privedli pred komisijo, se je vojaški zdravnik od srca nasmejal in rekel:

»Kako strašilo pa ste tu pripeljali? Ali mislite, da je cesarju treba takih mušketirjev, ki se jih še mačka ne bi ustrašila? Poglejte te sabljaste noge, te sirotaste roke! Izgubi se, grdoba, ti nisi za nas!«

Drugi dan pa ga je poklical stari mestni kapetan predse.

»Čuj, Luka,« mu je rekel, »ti nisi za nič na svetu, ti si izvržek. Dosti smo te redili, stokrat več smo dali zate, kakor si vreden. Dalje ne bomo več. Izgubi se, kamor hočeš! Tu imaš dva groša za na pot pa delaj, kar znaš!«

Nagnali so ga iz mestne hiše. Bilo mu je kakor ptici, ki so jo spustili v zrak; bilo mu je kakor psu, ki so ga vrgli v vodo.

Kaj zdaj? Kam se naj obrne? Kaj naj počne? Čudno se je ozrl v svoje roke.

Česa naj se primejo?

Ko ničesar ne zna.

Šel je, šel je, ogledoval hiše. Prišel je tudi na trg. Tu je zagledal starko, ki je prodajala kruh. Položil je na mizico svoja dva groša, starka je pomežiknila in mu dala kruh. Luka je stisnil hlebec, šel dalje, prišel iz mesta, sedel pod drevo in pojedel kruhec, potem je gledal v svet, gledal in zadremal.

Čudna je bila ta prva noč svobode pod starim drevesom, pod vedrim nebom na nočni rosi. Nenaadne sanje so se mešale po Lukovi glavi, kakor oblaki po črnem, burnem nebu. Z mislijo na svojo bodočnost je zaspal, zato se mu je tudi sanjalo o bodočnosti, o gosti megli, po kateri je hodil in hodil, iz katere ni mogel ven.

Šum, ki je prediral skozi san kakor daljno grmenje, ga je zbudil. Že je stalo sonce na nebu, po cesti pa so ropotali težki tovorni vozovi. Vaščani so šli mimo njega, hiteč v mesto ali pa vračajoč se iz njega.

Mladenič je odprl oči in jih zopet zaprl in zopet odprl. Začudil se je: to ni bila mračna temnica, temveč svetli, zeleni svet.

Kam naj se obrnem? je vprašal Luka ta lepi svet.

Strasel se je kakor človek, preden skoči prvič v vodo. Potem je začutil lakoto in žejo. To je bilo njegovo prvo čustvo, skrb, ki je doslej ni poznal. Kako naj to čustvo potolaži? Na svetu ni poznal nikogar razen onih, ki so ga nagnali; njegovo srce je ležalo na svetu kakor oni samotni kamen sredi prašne ceste.

Ko je tako žejen in lačen premišljal, je prišla mimo njega mlekarica, ki se je vračala iz mesta. Tri, štiri korake je šla mimo, potem se je ustavila, vrnila k Luku, mu vrgla dva krajcarja in mu dala kos koruznega kruha.

»Na, vzemi!« je rekla.

Luka se je zavzel. Toda hitro se je spomnil in zajecal:

»Hvala!«

»Bogu hvala!« je odvrnila žena in šla dalje.

Zdaj je imel kaj jesti, imel je denarja. Kako mu je to prišlo kar tako z jasnega neba, prav v najhujšem trenutku?

Da, da, žena je mislila, da je berač.

Ali je Luka vedel, kaj je berač?

O, še kako!

Na stotine jih je videl v mestni hiši, poslušal njihove pogovore. To je bila dobra šola. Posebno neki hromi Mato iz Resnika je bil pravi mojster. Ob ponedeljkih ga je stražnik navadno pripeljal v mestno hišo, ker se je ob nedeljah napil v »prosjaki krčmi« v Ilici. V torek ga je žandar nagnal iz mesta, v petek pa — petek je bil v Zagrebu beraški svetek — je Mato že spet beračil po Zagrebu in v ponedeljek je prišel spet v mestno hišo — kakor podgana, ki se ti med nogami vrača v hišo, medtem ko si jo ti pravkar nagnal. Tega se je Luka do sitega naslušal od strani kod, kadar je takole pripovedoval zaprtemu izmečku človeštva.

(Dalje sledi)

Nov redilni prašek za prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 din. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 din, od 5 zavitkov naprej 12 din.

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 15 din.

JABLIN

za izdelovanje domače pijače brez dodatka pravega sadjevca. Zavitek za 50 litrov 20 din, s poštnino 26 *din.

Prašek za piganje goveje živine. Pospesuje močno rast in hitro zdebelenje govedin v telet. Veliki zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitke 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitv in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitke 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdržuje sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar, 1 zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitke 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din. Pravi Redin, Govedin, Mlekin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitkih z gornjimi slikami in ga prodaja samo

Drogerija KANC,
Maribor,
Slovenska ulica

Zaloga v Celju:

Trg. Loibner,
Kralja Petra cesta 17

Zaloga v Ptuj:

Drog. Skočir,
Slovenski trg 11